



Europeiska
unionens råd

Bryssel den 17 februari 2020
(OR. en)

5798/20

RECH 22
COMPET 28

NOT

från: Ordförandeskapet
till: Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet

Ärende: *Förberedelser inför konkurrenskraftsrådets möte den 27–28 februari 2020*
Strategin för internationellt samarbete inom forskning och innovation
– *Riktlinjedebatt*

För delegationerna bifogas ordförandeskapets not om strategin för internationellt samarbete inom forskning och innovation inför riktlinjedebatten i rådet (konkurrenskraft) den 28 februari 2020.

Strategi för internationellt samarbete inom forskning och innovation

Vetenskapen har avgörande betydelse för vårt framtida välstånd. Utvecklingen inom många områden – från att begränsa klimatförändringarnas effekter till att förbättra våra medborgares hälsa eller säkerställa respekten för demokratiska värden – är beroende av att framsteg görs inom forskning och innovation.

Europa står bakom en tredjedel av världens vetenskapliga publikationer och har fortfarande ett av de bäst fungerande systemen i världen. De främsta globala konkurrenternas allt större inflytande utmanar emellertid Europas konkurrensställning. Dessutom står unionen inför interna utmaningar. EU har just mist ett av Europas mest omfattande och robusta nationella forskningssystem, och unionen står i begrepp att reglera sina framtida förbindelser med Storbritannien.

När EU:s strategi för det framtida internationella samarbetet inom forskning och innovation ska fastställas bör denna krävande situation beaktas.

Internationellt samarbete inom forskning och innovation har varit en viktig aspekt av EU:s externa strategi. I fördraget om Europeiska unionens funktionssätt anges det att främjande av samarbete med tredjeland och internationella organisationer inom området för forskning, teknisk utveckling och demonstration är en av de kärnverksamheter som unionen ska genomföra för att uppnå målet om att stärka sin vetenskapliga och tekniska grund. Internationellt samarbete bör underlätta deltagande i gemensamma insatser, möjliggöra ömsesidig tillgång till högsta kvalitet och forskningsresurser och göra det möjligt att tillsammans utarbeta hållbara lösningar på globala utmaningar, i enlighet med FN:s mål för hållbar utveckling, och samtidigt säkerställa att sådant samarbete tjänar EU:s långsiktiga intressen. Sådant samarbete måste också bedömas mot bakgrund av EU:s nuvarande prioriteringar, såsom den europeiska gröna given och att rusta Europa för den digitala tidsåldern.

Internationellt samarbete bör göra det möjligt för länderna att uppnå gemensamma mål och få ömsesidiga fördelar, och dessutom underlätta vidareutvecklingen och genomförandet av den internationella dimensionen av det europeiska forskningsområdet. Därför underbygger internationellt samarbete systematiskt utbyte och strukturering av information, samlande av relevant kunskap samt möjliggör fri rörlighet för forskare. Många tredjeländer har långvariga och starka förbindelser med EU vad gäller samarbete inom forskning och innovation och är delaktiga i genomförandet av det europeiska forskningsområdet sedan starten. Dessa länders integration i EU:s ekonomi och deras geografiska närhet ger positiva spridningseffekter för EU:s ekonomiska tillväxt. Därför är de befintliga starka vetenskapliga nätverken och förbindelserna viktiga.

Ett av unionens viktigaste verktyg för internationellt samarbete är dess ramprogram för forskning och innovation. Det internationella samarbetet integrerades till fullo i det sjunde ramprogrammet, stärktes genom insatser inom ramen för Horisont 2020 genom att det i ännu högre grad öppnades upp för internationella partner, och prioriteras ytterligare i förslaget om Horisont Europa. I praktiken har emellertid det internationella samarbetet minskat i Horisont 2020 jämfört med det sjunde ramprogrammet, vilket föranleder en noggrann genomgång av tillvaratagna erfarenheter inför det framtida genomförandet. De tillvaratagna erfarenheterna visar att det finns utrymme för förbättringar när det gäller att locka världens bästa universitet, t.ex. genom att ändra mallen för bidragsavtal, förenkla de administrativa förfarandena, införa ämnen som är mer relevanta för internationellt samarbete samt maximera samarbetet på områden som är av ömsesidigt strategiskt intresse, vilket vissa tredjeländer redan har begärt.

Ett nära och meningsfullt samarbete med internationella partner måste bygga på tydliga kriterier, vilka kan variera beroende på partnerns förhållande till EU, dess forsknings- och innovationskapacitet, en regelbaserad öppen marknadsekonomi, inbegripet immateriella rättigheter, eller främjande av strategier för att förbättra medborgarnas ekonomiska och sociala välfärd.

I linje med detta beaktas olika faktorer inom ramen för internationellt samarbete inom forskning och innovation, och de kan skilja sig åt beroende på vilka länder som deltar i samarbetet, de befintliga ramarna och vilka frågor som ska behandlas. Öppenhet är en viktig aspekt i detta avseende, men det kan bli nödvändigt att införa vissa villkor för att skydda unionens intressen. Även om forskarna själva ofta försvarar öppenheten och forskningens enande kraft, så påpekar de även vilka risker som öppenheten medför.

Mot bakgrund av allt ovanstående anser ordförandeskapet att det är mycket lägligt att diskutera EU:s strategi för internationellt samarbete inom forskning och innovation. Ministrarna ombeds därför att svara på följande frågor:

1. *Hur bör man väga nyttan med samarbete inom forskning och innovation mot vikten av att skydda EU:s intressen, med tanke på fördelarna med internationellt samarbete inom forskning och innovation? I vilka fall bör samarbetet med specifika partner begränsas?*
 2. *Hur kan EU säkerställa de bästa mekanismerna för att locka talanger från länder utanför EU och samtidigt behålla sin egen begåvningsreserv?*
-